

ה"ת 9998/03/19 - דיב אבו ג'אבר, אבו ג'אבר דיב בע"מ - ח"פ 513257071 נגד משטרת ישראל - אח"מ שפלה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 9998-03-19 דיב אבו ג'אבר נ' משטרת ישראל
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשים: 1. דיב אבו ג'אבר
2. אבו ג'אבר דיב בע"מ - ח"פ 513257071
נגד
המשיבה: משטרת ישראל - אח"מ שפלה

החלטה

לפניי בקשה להשבת תפוס - ביטול תנאים וערבויות שניתנו כנגד השבת 2 משאיות של המבקשים: צו איסור דיספוזיציה - שעבוד ברשם המשכונות ועיקול במשרד הרישוי אשר נרשמו לטובת משטרת ישראל; התחייבות עצמית על סך 350,000 ₪; רישום משטרת ישראל כמוטב ראשון בביטוח מקיף שנערך למשאיות (להלן: הערבויות).

המשאיות נתפסו בעקבות חשד להשלכה אסורה של פסולת במספר מקרים. בדיון מיום 17.3.19 נעתרתי לבקשת המבקשים והוריתי על שחרור המשאיות בערבויות + הפקדת סך של 35,000 ₪ במזומן/ערבות בנקאית. בדיון מיום 14.11.19 (משחלפו מעל 180 ימים מבלי שהמדינה הגישה בקשה להארכת תקופת התפיסה) הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הערבות הבנקאית תוחזר למבקשים ואילו תוקף הערבויות יוארך למשך 180 ימים נוספים ממועד הדיון. כן הוסכם כי ככל שלא יוגש כתב אישום בתוך התקופה, המשיבה לא תבקש להאריך פעם נוספת את תקופת התפיסה.

משחלפו 180 ימים נוספים ללא שינוי פנו המבקשים בבקשה דנן, להורות על ביטול הערבויות. בתגובה הודיעה המשיבה: כי התקבלה החלטה להגיש כתב אישום כנגד המבקשים; כי בשל משבר הקורונה ומצב החירום לא הוגש כתב האישום בתוך התקופה שנקצבה; וכי מתבקשת הארכת הערבויות לתקופה בת 15 ימים נוספים. בתגובה חזרו המבקשים על עיקרי טענותיהם.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה ולבטל את הערבויות. אנמק בקצרה: התחלה (וגם סוף) התחייבויות יש לקיים. משטרת ישראל התחייבה מפורשות כי לא תבקש להאריך את תוקף הערבויות פעם נוספת ככל שלא יוגש כתב אישום בתוך תקופת התפיסה. מכאן, משחלפה התקופה מבלי שהוגש כתב אישום, עליה לקיים את התחייבותה ולבטל את הערבויות.

בקשת המשטרה להאריך את תקופת התפיסה לפרק זמן קצר, ולו בשל משבר הקורונה - דינה להידחות משלושה טעמים: האחד - היא עומדת בסתירה חזיתית להתחייבותה של המשטרה מהדיון האחרון. השני - בקשת המשטרה לא נעשתה ביוזמתה, אלא בתגובה לבקשת המבקשים. השלישי - מדובר בפעם השנייה בה משטרת ישראל

"נרדמה" על זכויותיהם של המבקשים, לא הגישה בקשה מבעוד מועד להארכת תקופת התפיסה ואפשרה לתקופה זו לחלוף - קרי, המשיכה להחזיק ברכוש המבקשים ללא צו כדן. ולא למותר להזכיר כי על רקע זה ממש הגיעו הצדדים להסכמות בדיון מיום 14.11.19.

ואם לא די בכך, דומה שהמשיבה איננה מפיקה לקחים. ראו ה"ת 14224-03-19 מוחמד ריאן נ' מדינת ישראל (19.5.20). מדובר בהחלטה כמעט זהה בעניינו של מבקש אחר, באותה הפרשייה, אותה יחידה חוקרת, ואותם המחדלים. התקלות חוזרות על עצמן, ובהתאם גם הסעדים הניתנים למבקשים.

כאמור, עיקר העיקרים הוא התחייבות המשיבה. משחלפה התקופה (ואין על כך מחלוקת) הרי שאין מנוס מלהורות על ביטול הערבויות, וכך אני מורה.

ניתנה היום, י"ב סיוון תש"פ, 04 יוני 2020, בהיעדר הצדדים
ותישלח אליהם.